

وزیر صنعت، معدن و تجارت:

حفظ تولید نیازمند تقویت تاب آوری صنعت است

نیاید به بهانه سودجویی و افزایش قیمت‌ها، شاهد کمبود یا احتکار کالا در بازار باشیم.

وی افزود: همان گونه که بخش تولید در شرایط جنگ تحمیلی اجازه نداد بازار با کمبود مواجه شود، اکنون نیز باید مورد حمایت قرار گیرد تا بتواند به فعالیت خود ادامه دهد. ضمن اینکه بسیاری از کشورها تحریم‌های اعمال شده علیه ایران را به رسمیت نمی‌شناسند و ایران را پیروز میدان می‌دانند.

اتابک، مأموریت اصلی وزارت صنعت، معدن و تجارت را پشتیبانی از تولید و افزایش ظرفیت‌های تولیدی کشور عنوان کرد و گفت: در حوزه‌هایی که نیاز بیشتری به رشد تولید است، باید با برنامه‌ریزی و تلاش مضاعف، افزایش تولید را محقق کنیم.

وی با تأکید بر نقش معاونت صنایع عمومی در این زمینه گفت: این معاونت باید با جدیت برنامه‌های افزایش تولید در صنایع مختلف را دنبال کرده و برای رفع موانع پیش روی واحدهای تولیدی اقدام کند ضمن اینکه وضعیت واردات در بعضی از کالاها نیز باید متناسب با شرایط کشور و بدون لطمه زدن به بخش تولید مورد بازنگری قرار گیرد.

وزیر صمت، تأمین مالی بنگاه‌های تولیدی، به‌ویژه صنایع کوچک و متوسط را یکی از الزامات استمرار تولید دانست و تصریح کرد: تأمین مالی صنایع کوچک باید با جدیت دنبال شود و تسهیلات این واحدها به‌موقع پرداخت شود تا بنگاه‌های تولیدی بتوانند با ظرفیت بیشتری به فعالیت خود ادامه دهند.

وی در پایان با تأکید بر ضرورت افزایش تولید در نیمه دوم سال گفت: با وجود همه مشکلات و فشارهای موجود، باید تلاش کنیم در ۶ ماهه دوم سال روند تولید در کشور افزایش یابد و ظرفیت‌های موجود بیش از پیش فعال شوند، تحقق این هدف نیازمند همدلی، هماهنگی و حضور جدی همه بخش‌های اقتصادی کشور و حمایت وزارت صمت است.

وزیر صنعت، معدن و تجارت گفت: در شرایط موجود اقتصادی کشور باید برای حفظ روند تولید، رفع موانع فعالیت واحدهای صنعتی و تأمین نیاز کارخانه‌ها تلاش بیشتری شود.

به گزارش مهر، سیدمحمد اتابک وزیر صنعت، معدن و تجارت در نشست بررسی وضعیت تولید صنایع مختلف، بر ضرورت پایش مستمر وضعیت تولید تأکید و اظهار داشت: مسائل ومشکلات واحدهای صنعتی وتأثیر شرایط موجود بر تولید باید به‌صورت جدی مورد بررسی و پیگیری قرار گیرد.

وی افزود: با ادامه پیگیری‌ها و همکاری دستگاه‌های مرتبط از جمله وزارتخانه‌های نفت و نیرو و بانک مرکزی، می‌توان شرایط مناسب‌تری برای فعالیت واحدهای صنعتی فراهم کرد.

اتابک با اشاره به ارتقای تولید در صنایع گفت: راهکارهای تخصصی برای حل مسائل تولیدکنندگان و صنعتگران باید ارائه و برای رفع موانع موجود، اقدامات عملی دنبال شود.

وزیر صمت همچنین بر ضرورت نظارت بر تولید و توزیع در بازار تأکید کرد و گفت:

تجربه استان کرمان در مدیریت مصرف بنزین؛

کاهش ۲۵ میلیون لیتری مصرف در یک ماه

رشد بیش از ۱۱۲ درصدی را نشان می‌دهد.

افزایش سهم کارت‌های شخصی و کاهش مصرف از کارت‌های جایگاه، از دیگر نتایج اجرای این طرح بوده است.

کاهش استفاده از کارت آزاد جایگاه

آمارها همچنین از کاهش مصرف بنزین از طریق کارت آزاد جایگاه‌ها در دوره اجرای طرح حکایت دارد. افزایش استفاده از کارت شخصی می‌تواند شفافیت توزیع سوخت را بیشتر کرده و امکان رصد دقیق تر الگوی مصرف و شناسایی موارد غیرمعتارف را فراهم کند.

این تغییر همچنین می‌تواند وابستگی به کارت‌های عمومی جایگاه‌ها را کاهش داده و مدیریت منابع یارانه‌ای را بهبود بخشد.

آثار طرح در حوزه مبارزه با قاچاق سوخت

کرمان به دلیل وسعت جغرافیایی و قرار گرفتن در مسیرهای ارتباطی کشور، همواره با چالش قاچاقی فرآورده‌های نفتی مواجه بوده است. تجربه اجرای این طرح نشان می‌دهد افزایش شفافیت در توزیع، اختصاص سهمیه به مصرف‌کننده واقعی و استفاده بیشتر از کارت سوخت شخصی می‌تواند زمینه کاهش انحراف مصرف و سوءاستفاده از یارانه سوخت را فراهم کند.

نتیجه دقیق تر مصرف همچنین امکان پایش رفتار مصرف‌کنندگان و مدیریت بهتر جریان توزیع سوخت را افزایش می‌دهد و می‌تواند تجربه کرمان را به نمونه‌ای برای بررسی اصلاح شیوه تخصیص و توزیع بنزین در سایر استان‌ها تبدیل کند.

تجربه کرمان نشان می‌دهد سیاست‌های مدیریت مصرف، در کنار توسعه زیرساخت‌های انرژی و اصلاح فرایندهای توزیع، می‌تواند یکی از مسیرهای کنترل ناترازی بنزین باشد.

در شرایطی که ناترازی بنزین به یکی از چالش‌های مهم کشور تبدیل شده، تجربه یک‌ماهه کرمان نشان می‌دهد اصلاح شیوه تخصیص سهمیه و استفاده از مدل‌های پلکانی می‌تواند بدون تغییر سهمیه پایه، به کاهش و مدیریت مصرف سوخت منجر شود.

اجرای آزمایشی طرح جدید مدیریت مصرف بنزین در استان کرمان از ابتدای مردادماه با هدف اصلاح الگوی مصرف و کنترل ناترازی آغاز شد. در این طرح، نرخ سهمیه پایه تغییر نکرد و برای مصرف‌مزد، قیمت‌گذاری پلکانی اعمال شد.

بر اساس این الگو، ۶۰ لیتر نخست با نرخ یارانه‌ای، ۵۰ لیتر بعدی با نرخ ۳ هزار تومان و ۴۰ لیتر بعدی با نرخ ۵ هزار تومان عرضه شد تا میان مصرف ضروری و مزاد تکنیک ایجاد و انگیزه برای مدیریت مصرف افزایش یابد.

۸۰۰ هزار لیتر کاهش مصرف روزانه

سپهوند، سخنگوی کمیسیون انرژی مجلس، با اشاره به نتایج اجرای طرح در کرمان اعلام کرد است که این استان طی یک ماه حدود ۲۵ میلیون لیتر کاهش مصرف بنزین داشته است. میانگین کاهش مصرف روزانه نیز حدود ۸۰۰ هزار لیتر بوده است.

به گفته وی، در صورت اجرای این مدل در استان‌های پر مصرف مانند هرمزگان، کاهش مصرف روزانه می‌تواند به حدود ۲ میلیون لیتر برسد و در نتیجه فشار ناشی از ناترازی و نیاز به واردات سوخت کاهش یابد.

کاهش مصرف به میزان کسری یک روز کشور

بر اساس آمار فروش بنزین در استان کرمان، مصرف این فرآورده در مردادماه ۱۴۰۵ به ۱۶۴ میلیون و ۹۰۴ هزار و ۸۷۰ لیتر رسید؛ در حالی که این رقم در تیرماه ۱۸۵ میلیون و ۷۸۳ هزار و ۵۴۸ لیتر و در مردادماه سال گذشته ۱۹۱ میلیون و ۹۴۱ هزار و ۹۲۳ لیتر بوده است.

به این ترتیب، مصرف بنزین کرمان نسبت به تیرماه حدود ۲۰ میلیون و ۸۷۹ هزار لیتر، معادل ۱۱،۲ درصد و نسبت به مردادماه سال گذشته حدود ۲۷ میلیون لیتر، معادل ۱۴،۱ درصد کاهش داشته است.

با فرض تکرار کاهش ۱۴ درصدی در سطح کشور و توزیع روزانه حدود ۱۳۵ میلیون لیتر بنزین، صرفه‌جویی بالقوه به حدود ۱۹ میلیون لیتر در روز می‌رسد؛ رقمی که تقریباً معادل کسری روزانه بنزین کشور در شرایط ناترازی است.

افزایش ۲ برابری استفاده از کارت شخصی

هم‌زمان با کاهش مصرف کل، استفاده از کارت سوخت شخصی نیز افزایش یافته است. مصرف ثبت‌شده از طریق کارت شخصی در مردادماه امسال به ۱۶۰ میلیون و ۵۳۴ هزار و ۵۸۶ لیتر رسید؛ در حالی که این رقم در مردادماه سال گذشته ۷۵ میلیون و ۶۰۶ هزار و ۱۹۹ لیتر بود که

سین جلیلی/ پژوهشگر دکترای اقتصاد دانشگاه سایمون فریزر

سرمقاله

نشانه‌های یک نظام تورمی جدید

تورم در اقتصاد ایران دیگر صرفاً یک متغیر کلان اقتصادی نیست که هر ماه در گزارش مرکز آمار یا بانک مرکزی اعلام شود و سپس از ذهن خانوارها حل شود. هنگامی که تورم نقطه به نقطه به نزدیکی ۸۸ درصد می‌رسد و نرخ ارز در بازار آزاد به محدوده‌های بی‌سابقه نزدیک می‌شود، مسأله از افزایش سطح عمومی قیمت‌ها فراتر می‌رود. در چنین شرایطی باید پرسید: آیا اقتصاد ایران تنها با یک دوره تورم بسیار بالا مواجه است یا در حال ورود به «نظام تورمی» جدیدی است که در آن خود تورم به یکی از عوامل اصلی تداوم تورم تبدیل می‌شود؟

پاسخ به این پرسش اهمیت زیادی دارد؛ زیرا اگر بایک شوک موقت مواجه باشیم، سیاستگذار می‌تواند با مجموعه‌ای از اقدامات کوتاه‌مدت از شدت آن بکاهد، اما اگر رفتار خانوارها، بنگاه‌ها و حتی دولت تحت تأثیر تورم تغییر کرده باشد، سیاست ضدتورمی دیگر صرفاً به معنای کاهش رشد نقدینگی یا کنترل نرخ ارز نیست؛ نیازمند شکستن چرخه‌ای است که در آن تورم امروز به تداوم تورم در آینده دامن می‌زند.

آنچه بیش از «سرعت افزایش قیمت‌ها» اهمیت دارد، تغییر انتظارات و رفتار اقتصادی در محیطی است که تورم برای مدت طولانی در سطوح بسیار بالا قرار گرفته است. تورم بالا زمانی به یک «نظام» تبدیل می‌شود که در تصمیم‌های اقتصادی افراد و بنگاه‌ها دیده شود. خانواری که انتظار دارد قیمت‌ها در ماه آینده به شکل محسوسی افزایش یابد، دیگر با همان منطق گذشته درباره نگهداری پول تصمیم نمی‌گیرد. بنگاهی که مطمئن نیست هزینه‌های اولیه آن در ماه آینده چقدر خواهد بود، قیمت محصول خود را بر مبنای هزینه جایگزینی تعیین می‌کند. کارگری که می‌داند افزایش دستمزد او ممکن است با تأخیر نسبت به تورم اتفاق بیفتد، تلاش می‌کند افزایش دستمزد آینده را از هم اکنون در قرارداد خود لحاظ کند. در چنین شرایطی، انتظار تورمی از یک متغیر ذهنی به یک عامل واقعی اقتصادی تبدیل می‌شود.

از طرف دیگر، در تورم‌های بالا، نگهداری ریال برای خانوارها و بنگاه‌ها پرهزینه‌تر می‌شود. اگر انتظار کاهش قدرت خرید پول افزایش یابد، افراد تمایل بیشتری پیدا می‌کنند که موجودی نقد خود را به کالا، ارز، طلا یا سایر دارایی‌ها تبدیل کنند. بنابراین تقاضای واقعی برای پول کاهش می‌یابد و سرعت گردش پول می‌تواند افزایش پیدا کند. در تحلیل اقتصاد ایران، نرخ ارز معمولاً به عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل تورم معرفی می‌شود. این گزاره بی‌دلیل نیست.

کاهش ارزش پول ملی مستقیماً قیمت کالاهای وارداتی و نهاده‌های تولید را افزایش می‌دهد و از طریق افزایش هزینه تولید، قیمت بسیاری از کالاها و خدمات داخلی را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد؛ اما اگر رابطه را فقط از نرخ ارز به تورم ببینیم، بخش مهمی از واقعیت اقتصاد ایران را نادیده گرفته ایم. رابطه میان تورم و نرخ ارز را باید تا حدی به شکل یک چرخه دید که هر دو بر هم اثر می‌گذارد.

تورم به معنای کاهش قدرت خرید داخلی پول است. اگر تورم داخلی برای مدتی از تورم شرکای تجاری بالاتر باشد و سایر عوامل تغییر نکنند، این شکاف می‌تواند فشار کاهشی بر ارزش پول ملی در برابر ارزها نیز ایجاد کند. از طرف دیگر هنگامی که بازده واقعی نگهداری ریال منفی و نااطمینانی نسبت به آینده افزایش می‌یابد، ارز و طلا برای بخشی از جامعه به ابزار حفظ ارزش تبدیل می‌شوند. افزایش تقاضا برای این دارایی‌ها می‌تواند به افزایش نرخ ارز منجر شود و افزایش نرخ ارز نیز دوباره فشار تورمی ایجاد کند.

اقتصاد ایران در سال جاری با فشار قابل توجهی بر منابع بودجه‌ای مواجه است. کاهش منابع نفتی، در کنار ریسک عدم تحقق کامل درآمدهای مالیاتی در شرایط رکودی و نااطمینانی اقتصادی، توان دولت برای تأمین هزینه‌های خود از منابع پایدار را محدود کرده است. در چنین شرایطی، اگر دولت نتواند هزینه‌های خود را متناسب با کاهش درآمدها تعدیل کند، شکاف میان منابع و مصارف افزایش می‌یابد. اگر کسری از طریق انتشار اوراق و در چارچوبی پایدار تأمین شود، اثر آن با تأمین مالی از طریق خلق پول یکسان نیست. مسأله اصلی برای اقتصاد ایران، پولی شدن کسری بودجه و انتقال فشار مالی دولت به شبکه بانکی و بانک مرکزی است.

هنگامی که کسری بودجه در نهایت به رشد پایه پولی و نقدینگی منجر شود، فشار تورمی افزایش می‌یابد. بنابراین کاهش درآمدهای نفتی و مالیاتی تنها یک مسأله بودجه‌ای نیست؛ اگر نحوه تأمین کسری اصلاح نشود، می‌تواند به مسأله‌ای پولی و سپس تورمی تبدیل شود. نکته مهم این است که رابطه فقط از کسری بودجه به تورم نیست، تورم بالا می‌تواند خود به تشدید کسری بودجه کمک کند. با افزایش قیمت‌ها، هزینه‌های جاری دولت افزایش می‌یابد. از سوی دیگر، وقفه میان ایجاد تعهد مالیاتی و وصول مالیات باعث می‌شود در محیط تورمی ارزش واقعی بخشی از درآمدهای مالیاتی دولت کاهش یابد؛ سازوکاری که در ادبیات اقتصادی با عنوان اثر تانزی شناخته می‌شود. به این ترتیب، تورم می‌تواند شکاف مالی دولت را تشدید کند و در صورت تأمین مالی تورم‌زا، خود به تداوم تورم دامن بزند. اگر این چرخه ادامه پیدا کند، تورم از یک پیامد سیاست اقتصادی به بخشی از سازوکار تصمیم‌گیری اقتصاد تبدیل خواهد شد.

در چنین شرایطی، طبیعی است که سیاستگذار به دنبال کنترل نرخ ارز باشد؛ زیرا جهش ارز هم برای معیشت خانوارها هزینه‌زا است و هم مستقیماً بر انتظارات تورمی اثر می‌گذارد. اما تثبیت نرخ ارز بدون اصلاح عوامل بنیادی می‌تواند تنها زمان بخرد. اگر کسری بودجه، ناترازی بانکی و رشد نقدینگی انتظارات تورمی را پابر جانشند، فشارهای آتیش‌شده می‌توانند در نهایت خود را در بازار ارز نشان دهند. بنابراین مسأله اصلی نباید صرفاً این باشد که «نرخ ارز را چگونه کنترل کنیم؟» بلکه باید پرسید چگونه شرایطی ایجاد کنیم که مردم دوباره حاضر باشند، ریال نگه دارند؟ پاسخ این پرسش در اعتماد به آینده پول ملی نهفته است، نه در یک نرخ دستوری، خروج از چنین شرایطی به یک سیاست واحد نیاز ندارد.

نخستین گام، اصلاح ساختار مالی دولت و کاهش وابستگی آن به منابع ناپایدار است. کاهش درآمدهای نفتی و واقعی است که نمی‌توان با فرض بازگشت درآمدهای گذشته، آن را نادیده گرفت. اگر درآمد نفتی کاهش یافته است، سمت هزینه نیز باید با این واقعیت سازگار شود. گام دوم، جلوگیری از انتقال کسری بودجه به ترانزنامه بانک‌ها و بانک مرکزی است. بدون اصلاح ناترازی‌های بانکی، کنترل پایدار رشد نقدینگی دشوار خواهد بود.

گام سوم و شاید مهم‌تر از همه، بازسازی اعتبار سیاستگذار است. سیاست ضدتورمی زمانی مؤثرتر خواهد بود که خانوار و بنگاه باور کنند سیاستگذار واقعا توانایی و اراده کاهش تورم را دارد. در غیر این صورت، حتی سیاست‌های در دست‌نیز ممکن است به دلیل بالا بودن انتظارات تورمی با هزینه زیادی همراه شوند.

در نهایت، مسأله اقتصاد ایران فقط این نیست که تورم در ماه آینده یا سال آینده چند درصد خواهد بود. مسأله مهم‌تر این است که آیا می‌توان شرایطی را ایجاد کرد که خانوار، بنگاه و سرمایه‌گذار دوباره بتوانند آینده اقتصادی خود را بر مبنای ریال برنامه‌ریزی کنند. اگر ریال از ابزار پس انداز و معیار محاسبه اقتصادی به صرفاً وسیله‌ای برای انجام معاملات روزمره تبدیل شود، مبارزه با تورم دیگر صرفاً مهار افزایش قیمت‌ها نیست؛ مستلزم شکستن سازوکارهایی است که رفتار خانوارها و بنگاه‌ها را با تداوم تورم بالا سازگار کرده‌اند. شاید مهم‌ترین هشدار همین باشد: اقتصاد ایران زمانی وارد یک نظام تورمی خطرناک خواهد شد که تورم نه تنها قیمت‌ها، بلکه انتظارات، قراردادهای تصمیم‌های اقتصادی مردم را نیز تعیین کند.

آگهی دعوت مجمع عمومی فوق العاده نوبت اول

شرکت تعاونی مسکن مهر گواشیر سازه شناسه ملی ۱۰۶۳۰۱۴۲۷۳۹ شهرستان کرمان استان کرمان

به اطلاع کلیه اعضای شرکت تعاونی می‌رساند که جلسه مجمع عمومی فوق العاده نوبت اول این تعاونی در ساعت ۱۱:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۵ در محل مدیریت تعاون، کار و رفاه اجتماعی شهرستان کرمان تشکیل می‌گردد.

از سهامداران دعوت می‌گردد که راس ساعت مذکور در جلسه مجمع حضور بهم رسانند. ضمناً اعضای که مایلند حق حضور و رأی دادن در مجمع را به نمایندند نام و آگزار نمایند تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۴ با توافق نماینده خود جهت تأیید برگ نمایندگی به محل مدیریت تعاون، کار و رفاه اجتماعی شهرستان کرمان مراجعه نمایند.

دستور جلسه:

تصمیم‌گیری در خصوص انحلال شرکت تعاونی

مدیریت تعاون، کار و رفاه اجتماعی شهرستان کرمان